
2 augustus

Gelijk het bij mij recht is, dat ik van u allen dit gevoel, omdat ik in mijn hart houd, dat gij, beide in mijn banden en in mijn verantwoording en bevestiging des Evangelies, gij allen, zeg ik mijner genade mede deelachtig zijt. Filippenzen 1:7

Het is volkomen waar, dat alle leden van Zijn gemeente delen in de genade die God aan de christenleraar schenkt. Zij delen in hetgeen hem toebehoort. Al de genade waarmee hij verrijkt is, alle gaven die hem geschonken zijn, alle talenten waarmee hij versierd is, alle beproevingen waardoor hij bezocht wordt, al de vertroosting, die zijn smart lenigt, al de kracht die hem staande houdt, al de onderscheiding die hem te beurt valt, behoren evenzeer aan de gemeente waarover God hem tot een opziener gesteld heeft.

Er is in de verhouding tussen leraar en gemeente een gemeenschap van belangen. Hij heeft die genade en hij oefent deze gaven niet enkel tot zijn persoonlijke heiligheid en zaligheid, maar ook met het oog op hun heiligheid en hun zaligheid. U bent deelgenoten met hem. Door zijn *vettigheid* wordt u verrijkt, door zijn *magerheid* wordt u verarmd. De mate van zijn genade zal ook de mate van uw genade zijn. Naarmate hij door Christus onderwezen en gezegend wordt, zult u het ook zijn. De heerlijkheid die hij ontvangt door zijn gemeenschapsoefening met God, zal afstralen op u. De genade die hij aan Jezus ontleent, de schatten die hij vergadert door het onderzoeken van de Schriften, zullen u verrijken. Zo zult u in alles *zijner genade deelachtig zijn*. Van hoe groot gewicht is het dan, dat hij bij alle gelegenheden deelt in uw gebed!

Aan het verzuim van deze gewichtige plicht moet veel van de dorheid en onvruchtbaarheid toegeschreven worden waarover men klaagt bij het horen van het Woord. U hebt wellicht de gewoonte gehad om bij het verlaten van Gods huis op de leer die u hebt horen verkondigen te vitten. U hebt de leerrede ontleed, u een oordeel aangematigd over de inhoud van de prediking of over de trant van

de prediker en bitter geklaagd over het onnutte van wat u hebt gehoord. In alle teerheid en getrouwheid wensen wij de vraag tot uw geweten te richten: Bidt u voor uw leraar?

Hierin moet het grote kwaad gezocht worden, waarover u treurt. U hebt over uw leraar geklaagd bij *anderen* (helaas, hoe vaak en hoe bitter; het zij tot uw veroetmoediging gezegd) maar hebt u ook over hem geklaagd bij de Heere? Hebt u er nooit met ernst over nagedacht dat de tekortkoming op de kansel waarover u klaagt, in zeer nauw verband kan staan met uw tekortkoming in de binnenkamer, waarvan u zich niet eens bewust bent?

U hebt het gebed voor uw leraar nagelaten. U hebt verzuimd om in bijzondere, vurige voorbedding bij de Heere het instrument te gedenken waarvan uw opwas in het geestelijke leven zozeer afhankelijk is. U hebt tot hem opgezien als het kanaal van de genade, maar u hebt verzuimd aan Jezus om die genade te vragen, waarvan hij slechts het kanaal is. U hebt van zijn bediening lering en troost verwacht, maar u hebt verzuimd het onderwijs, de zalving voor hem te vragen waardoor hij in staat is om u te bevestigen in de waarheid, of u te vertroosten in smart.

U hebt wellicht een schaarsheid van gedachten bij hem opgemerkt, u gevoelde een gebrek aan kracht in zijn bediening, maar u hebt dit niet toegeschreven aan uw eigen armoede en gebrek aan de geest en de gewoonte van het gebed om zijnentwil. U hebt u verwonderd over het gebrek aan medelijden, aan gevoel en teerheid in de uitoefening van zijn herderlijke plichten. Maar u hebt vergeten met hem mee te lijden in zijn grote verantwoordelijkheid, neerdrukkende kommer en bezigheden, die onscheidbaar verbonden zijn aan het ambt dat uw leraar bekleedt en waarin hij dikwijls *uitnemend zeer bezwaard is geweest boven (zijn) macht, alzo dat (hij) zeer in twijfel (was) ook van het leven.*

Zo kan de oorzaak van een onvruchtbaar horen van het Woord dichter bij u liggen dan u wel vermoedt. Er was van uw zijde nalatigheid in het gebed, gebrek aan medelijden. En daarom heeft God een tekortkoming in kracht en medelijden toegelaten bij hem.

Lezen: Filippenzen 1:1-12